

faa tilbagefalde i Rigsdagens Grindring, hvorledes den Betænkning, som, senere end disse Forhandlinger foregik, blev afgiven af et Udvalg, gik ud paa, at den ene Afdeling af Udvalget strax antog, den ene Deel af Regjeringens Forslag og stillede den anden i Udsigt, medens den anden Afdeling af Udvalget antog hele Budskabet, men kun ønskede en Formforandring i Budskabets Affattelse, der skulde fiktive, ikke imod Kongelovens Arverets Ophævelse, men imod en anden Vengstellighed, der var forhaanden med Hensyn til hvad der skulde regnes nu eller i Tiden som bestemt eller uadskilleligt Henhørende til den danske Krone, hvorimod den tredje Afdeling af Udvalget antog det fgl. Budskab reent. Jeg har tilvisse aldrig stillet i Udsigt, at Regjeringen kunde gaae ind paa at adskille disse 2 Dele af det fgl. Budskab, som her i Salen ere blevne adskilte som 2 forskjellige Ting, nemlig Indførelsen af den glücksborgske Arveret og Ophævelsen af Kongelovens Arveret, men jeg har discuteret med Udvalget, om der var nogen Mulighed i at tilveiebringe en Formforandring i Henseende til den Betegnelse, som skulde gives de Lande, som nu ere betegnede i det fgl. Budskab som Dele, som forenede under det fgl. Scepter, og som Andre kunde ønske betegnede paa en anden Maade, og jeg vil derefter henstille til den ærede Landsthingsmand selv, om han, naar disse Forhandlinger i Udvalget kun have angaaet det, som jeg har sagt, og, naar iøvrigt Alt forholder sig som han troede, deri kan finde nogen Grund til at votere imod den Deel af Budskabet, som angaaer Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge. Der er gjentagende ført Klage af den samme ærede Landsthingsmand over, at Ministeriet ikke forelægger alle Documenter. Ministeriet er af Kongen bemyndiget til at forelægge de Documenter, som oplyse Sagen; Ministeriet troer imidlertid at have fremlagt alle de Documenter, som oplyse denne Sag, og de Hoveddocumenter, hvorpaa den støttes. Naar Ministeriet altsaa ikke forelægger flere, saa er det, fordi Ministeriet anseer de Documenter, som ere fremlagte, for at være de rette og de afgjørende. Naar den samme ærede Landsthingsmand har yttret, at det ikke maa henregnes

til Mangel paa god Villie hos ham til at forstaae, naar han har misforstaaet mig ved forskjellige af mine Udtalelser, saa skal jeg for en Ordens Skyld tilføie, at jeg aldrig ved at omtale Misforstaaelser af mine Ord har tilregnet nogetsomhelst Medlem af Rigsdagen Mangel paa god Villie til at kunne forstaae, naar man har misforstaaet mig. Jeg har indskrænket mig til at beklage, at man har misforstaaet mig. Londontractaten af 8de Mai 1852 er Grundlaget for det fgl. Budskab; det er gjentagende sagt her i Salen og med stærke Ord sagt af den ærede Folkethingsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Grundtvig), at den Forklaring af Tractatens Indhold, som Ministeriet har opstillet, kan Ingen finde uden Ministeriet selv. Ja, det kan jo let siges. Imidlertid maa jeg dog troe, at der er flere her i Salen, som finde det deri, som Ministeriet har fundet deri. (Hør! Hør! Ja!). Jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa at opklare denne Sag for den ærede Folkethingsmand, thi jeg troer ikke, at jeg kan det, men jeg skal kun henholde mig til hvad jeg allerede derom har anført, og navnlig henvise til hvad der er anført af den 5te Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Drsted). Jeg troer nemlig, at Sagen er udviklet med saa stor Kraft og Klarhed af ham, som det kan udvikles af Noget (Ja!), og jeg skal visstelig ikke bidrage til disse Forhandlingers Forlængelse ved ufornudden Gjentagelse.

Formanden: Der er ikke flere Talere indtægnede under denne Deel af Sagen (Flere Stemmer: Afstemning! Afstemning!).

Madvig: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Der er allerede en anden Rigsdagsmand, der har begjæret Ordet; Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) har Ordet.

Lindberg: Efterat den høitærede Primierminister nylig har udtalt sig for Forsamlingen, have vi erfaret, at han erklærede sig imod Antagelsen af det under Nr. 2 stillede Vædringsforslag, erklærede sig derimod, og erklærer sig altsaa ikke tilfredsstillet ved, at der fra vor Side, næst Udlandets Forbehold, er tilbudt Ministeriet at handle og udføre Sagen i Overensstemmelse med Tractaten af 8de Mai 1852.